

SKULPTUR

SKULPTURANALYSE

Museumsinfo (Redegørelsen):

Når du går på kunstmuseum eller besøger en park med opstillet kunst, så vil du oftest opleve, at kunstværket følges af en indskrift, der informerer om en række formelle data. Det kan være:

- Kunstnerens navn
- Værkets navn
- Datering
- Materialer
- Størrelse
- Fund- og opstillingssted
- Kopi eller original

Hvis du ser kunstværket som et billede i en bog, så vil nogle af informationerne stå som billedtekst. Det er faktuelle oplysninger, der er gældende for alle kunstværker, og derfor er det vigtigt at gøre rede for dem, når man skal formidle en skulpturanalyse. Det eneste problem er blot, at informationerne ikke altid er for hånden, og i nogle tilfælde kender man måske endda ikke svaret. I din skulpturanalyse i Oldtidskundskab kræves det derfor blot, at du kan referere de oplysninger, der følger med værket. – Hvis du ikke har alle oplysningerne kan du ikke angive dem, men du er selvfølgelig velkommen til at søge informationerne på internettet. Du kan også give et generelt skøn eksempelvis i forhold til materialer og størrelse.

Beskrivelse (Analysen):

Det væsentligste i en skulpturanalyse er beskrivelsen. Du skal beskrive, hvad du ser.

- Person/personer (antal, mand/kvinde etc.)
- Særlige kendetegn ved person/personerne (Attributter/våben etc.)
- Omgivelser (dyr etc.)
- Handling

Analysen danner udgangspunkt for din endelige vurdering, og derfor er det vigtigt, at din beskrivelse er grundig og målrettet. I Oldtidskundskab er målet en korrekt datering. Man daterer antikke værker ved at pege på udviklingstrin, og derfor er det vigtigt, at beskrivelsen sigter mod de delområder, hvor udviklingen er særlig tydelig. Gennem 400 år udvikler skulpturfremstillingen sig markant - særligt i forhold til naturligheden. Derfor skal du primært fokusere på:

- Kropsstilling: Frontal ⇒ kontrapost ⇒ udpræget kontrapost/skævvridning
- Hår: Tætsiddende som en hue/mislykket paryk ⇒ Naturlig fyldig hårpragt
- Øjne: Store og udstående ⇒ Normale proportioner

- Klædedragtens fald: Søjleagtige kjoler ⇒ Svajende kjoler (Kvinder)

Ovenstående er mest fokuseret på overgangen fra en stiliseret (simpel/kunstig) til en naturlig (detaljeret) gengivelse. – Men der er også træk, der ikke handler om naturlighed:

- Mængden af tøj, personen har på (kvinder): meget ⇒ lidt eller ingenting ⇒ begge dele
- Ansigtstudtryk: Intetsigende ⇒ idealistisk ⇒ lidende (udtrykfuldt)

Vurderingen (Fortolkning):

Det er sjældent en kunstner laver et værk uden en bagvedliggende idé. Kunstneren vil altid have en grund til at gå i gang med en værk. Som kritiker har man bare ikke indsigt i kunstnerens tanker, og derfor kan man forsøge at nærme sig dem – for forhåbentligt er idéen lykkedes, og så vil den afspejle sig i udtrykket. Men man kan jo også forestille sig, at beskuernes forskellige livserfaringer gør, at de opfatter værket forskelligt? – derfor handler en vurdering ikke om at afdække kunstnerens intentioner, men om at afdække værkets potentielle udsagn, der altid skal ses isoleret fra kunstneren.

- Tema (Hvilke tanker sætter værket i gang?)
- Budskab (Markerer værket en holdning til temaet?)

Perspektivering:

Betydningsmæssigt betyder perspektiv, "at se igennem", og det er på en måde det, du skal gøre i en analyse. Du skal sætte værket i relation din egen tid, og forholde dig til værkets betydning for din samtid – herunder den kunst der omgiver dig, og som er lavet efter værket. En perspektivering handler på den måde om at du skal bruge din nye viden, som værket har givet dig. Mange gange forklarer man perspektivering med sammenligning, og det kan måske også bruges en gang imellem, men sammenligningen er ikke noget i sig selv. Man skal sammenligne for at forstå, og det man skal forstå er enten sin egen tid eller værket. Forstår jeg bedre værket ved at sammenligne det med andre, eller forstår jeg bedre de andre ved at sammenligne dem med værket. – Målet for perspektiveringen vil således altid være forståelse.